

னுக்கு ஸாதநமானது இவர்க்கு ஸாத்யமாயிற்று. [மாயனே] - ஓரஞ்சலிமாத்ரத்தாலே த்வத்ப்ராப்தி யாம்படி யிருப்பதே! இதுஎன்ன ஆஸ்சர்யந்தான்! என்கிறார். [விரைஇத்யாதி]-ஓரஞ்சலிமாத்ரத்தாலே உன்னைப் ப்ராபிக்கலாம்படி நீ இருந்தால், புஷ்பாத்யபகரணங்களைக்கொண்டு அடிமைசெய்ய விறே சேதநனாகில் ப்ராப்தம்; அப்படிசெய்யப்பெற்றிலேனேயாகிலும். பரிமளத்தையுடைத்தான பூவையும் நீரையுங் கொண்டு, “விஞ்சநுவஸுயாங்குதாஹிஸீதேநவாரிணா” (ஸிஞ்சநுவஸுதாங்குதஸ்நாம்ஹிமஸீதேநவாரிணா) என்கிறபடியே வகுத்தஅடிமை செய்யமாட்டிற்றிலேனேயாகிலும். [உன்உரைகொள்சோதித்திருவுருவம்]—உரைகொள்ளுகையாவது - ‘அது, அது’ என்று வாய்புலற்றும்படியாயிருக்கை; “ராரொராரொராராஜிஹிபூஜாநாஜிஹிநயாஃ | ராஜிஹிஹிஹிஹிஹிஹிபூஜாநாஜிஹிபூஜாஸதி” (ராமோராமோராமஇதிப்ராஜாநாமபவங்கதாஃ | ராமபூதம்ஹிகதபூதராமோஜ்யம்ப்ராஸாஸதி) என்னுந்நிபர்களிநே. அன்றிச்சுக், பேச்சுக்கு அவிஷயமான திருமேனியென்னுதல்; மாற்றும் உரையும் அற்ற திருமேனியென்னுதல்: “சுட்டுரைத்தநன் பொன்னுன்திருமேனியொளியொவ்வாது” என்னக்கடவதிநே. [என்னதுஆவிமேலதே]-இப்படி விலகுகணமான உன்திருமேனி என்ஸத்தையின்மேலது. ஸூரிபோக்யமான வடிவுக்கு தாரகாதிகள் என்ஆத்மஸத்தையாவதே! “கலியர் சோற்றின்மேலே மனம்” என்னுமாபோலே. இவர்தாம் “சஹஸிஸிஹஸிஸிஹஸிஸி” (அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்) என்றிருக்குமவரிநே. (எ).

எட்டாம்பாட்டு.

என்னதாவிமேலையாய் ஏர்கொளேமூலகமும்
துன்னிமுற்றமாகிநின்ற சோதிஞானமுர்த்தியாய்
உன்னதென்னதாவியும் என்னதுன்னதாவியும்
இன்னவண்ணமேகின்றாய் என்றரைக்கவல்லேனே.

யளந்துகொண்டு அவனுக்கு ஸாதித்துக்கொடுக்கையாலே அவனுக்கு ஸாதநமான திருவடிகள் இவர்க்கு ஸாத்யமாயிற்று. என்றபடி. ‘மாயன்’ என்றத்துக்கு லாவம் - ‘ஓரஞ்சலி’ இத்யாதி. கீழிற்பதத்திற்சொன்ன குணத்தைத் தளர்த்திக்கொண்டு மேலுக்கு அவதாரிகை - ‘ஓரஞ்சலிமாத்ரத்தாலே’ இத்யாதி. ஸப்தார்த்தகதந பூர்வகமாசாத்தும் ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் - ‘பரிமளத்தை’ இத்யாதி. ‘விரைகொள்’ என்றது - நீருக்கும் விசேஷணம். ‘விரை’ என்று பூவோடும் நீரோடும் விசேஷிக்கையாலே ‘விஞ்சநுவஸுதாங்குதாஹிஸீதேநவாரிணா’ என்கிறார். “ததொஹிவகிரகூநெநுஜாஹெஜஃபூஹெஷஸஸவபூதஃ” இதுபுத்தார்த்தம்; யுத்தகாண்டே ராமம்பரத்வாஜாஸ்ரமகதம்ஸ்ருத்வா ஸத்ருக்நஃ. வகுத்த - ப்ராப்தமான. ‘உரைகொள்’ - கொள்ளை - உடைத்தாகை; ஸப்தத்தையுடைத்தாயிருக்கை. த்விதீயார்த்தத்துக்கு, ஸப்தத்தை ஜயித்திருக்கையென்றாய், பேச்சுக்கு அவிஷய மென்றபடி. த்ருதீயார்த்தத்துக்கும், கொள்ளை - வெல்லுகையாய், உரையை வென்றிருக்கிற வென்றாய், உரையற்ற என்றபடி. இப்படி வாய்புலற்றினருண்டோ? என்ன, ‘ராமோ ராமஃ’ இத்யாதி. மாற்று - வர்ணம். உரை - கல்லிலேஉரைச்சுக்கை. உக்தார்த்தஸ்ய ப்ரமாணம் - ‘சுட்டுரைத்த’ இத்யாதி. விவரணம் - ‘ஸூரி’ இத்யாதி. “ஸுஷாபஸுஜி” இத்யாதியைப் பற்ற, ‘ஸூரிபோக்யமான’ என்றது. ‘ஆவிமேலது’ என்றால், தாரகாதிகள் ஆத்மஸத்தையென்று காட்டுமோ? என்ன, ‘கலியர்’ இதுயாதி. கலியர் - பசியர். இவர்தாம் அவனுக்கு தாரகமோ? என்ன, ‘இவர்தாம்’ இத்யாதி. சோதித்திருவுருவம் - தேஜஸ்ஸையுடைய திருமேனி. என்னதாவிமேலது - என் ஆத்மாவின்மேலே அபீநிவிஷ்டமாயிராநின் றது. குரைகழல்சுநீட்டி இத்யாதியாலே - சேஷிதவ்ப்ராநாநமான பாணவார்த்தமும், குரைகழல்கைகூப்பு வார்த்தென்று - நமஸ்ஸப்தார்த்தமும், கூடவென்று - நாராயண ஸப்தார்த்தமும் சொல்லுகிறது; ஆத் திருவர்த்தார்த்தம் சொல்லுகிறது. க்ரமேண அந்வயஃ. (எ)

அ - பா. என்னதாவி—வ்யாக்யாதங்கள்.

ஆ.—(என்னதாவி.) நியந்தருதயா ஸர்வலோகாந்தஃப்ரவிஷ்டனாய், அவாப்தஸமஸ்த காமனாயிருந்துவைத்து மதேகதாரகனாயிருந்தவனே! என்னுடைய ஆத்மா நீ இட்டவழக்காய் உன்னுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபமும் நான் இட்டவழக்காம்படியாக என்னுடனே கலந்தரு ளினாயென்று தம்மோடே கலந்தருளின படியைப் பேசி, அது ஒன்றும் போராமையாலே பின் னையும், இன்னபடி என்னோடே கலந்தருளினாய் என்று ஒன்றும் சொல்ல நிலமல்ல என்கிறார்.

ஓ.—எட்டாம்பாட்டில், ஒருவர்க்கு ஒருவராலே ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளாம்படி எம்பெருமானுக்கும் தமக்கும் விளைந்த ஸம்ஸ்லேஷம் பேச்சுக்கு நிலமன்று என்கிறார்.

[என்னதாவி என்று தொடங்கி.] - என்னோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக எனக்குத் தப்ப வொண்ணாதபடி ஸர்வகதனாய், ததர்த்தமாக அறிவையே ஸ்வரூபமாகவுடையவனே! என் னோட்டை ஸம்ஸ்லேஷஜித ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே புதுக்கணித்த விபூதியை யுடையையாய் அவற்றுக்குள்ளே பூர்ணமாய்க்கொண்டு வ்யாப்தமான ஜ்ஞாநத்தை ஸ்வரூபமாகவுடையவனே! என்றுமாம். [உன்னதென்னதாவியும் என்று தொடங்கி] - என் ஆத்மாவும் நீ இட்ட வழக்கு; உன்னுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபமும் நான் இட்ட வழக்காயிற்று. [இன்னவண்ணமே நின்றாயென்றுரைக்க வல்லேனே]-நீயே. நோக்கவந்து நிற்கிறபடி இன்னபடி நின்றாயென்று சொல்ல நிலமன்று.

ப.—அநந்தரம், எனக்காக ஸர்வலோகத்தையும் வ்யாபித்து என்னை அங்கீகரித்த உன்படியைச் சொல்லப்போமோ? என்கிறார்.

என்னது ஆனிமேலையாய் - என் ஆத்மவஸ்துவின்மேலே அபிநிவிஷ்டனாய்க்கொண்டு, (உனக்கு வ்யாப்யபூதமான), ஏர்கொள் - ஒளஜ்ஜ்வல்யத்தை ஸ்வலாவமாகவுடைய, ஏழ் உலக மும் - ஸப்தவிதமான ஸர்வலோகங்களிலும், துன்னி - பூர்ணமாக வ்யாபித்து, முற்றும் - ஸம ஸ்தபதார்த்தங்களும், ஆகி - (தனக்கு) ப்ரகாரமாம்படியாய், நின்ற - நின்ற, சோதி - ஸ்வயம் ஜ்யோதீரூபமான, ஞானம் - ஜ்ஞாநத்தை, மூர்த்தியாய் - ஸ்வரூபமாகவுடையவனே! என்னது ஆனி - என் ஆத்மஸ்வரூபம், உன்னதும் - உனது போக்யமும், உன்னது ஆனி - உன் திவ்யாத்ம ஸ்வரூபம், என்னதும் - எனதுபோக்யமுமான, இன்னவண்ணமே - இப்படியிலே, நின்றாய் - நின்றாய், என்று உரைக்க வல்லேனே - இதுக்கு என்னபாசுரமிட்டுச்சொல்லுவேன்? என்று உபயாசாராகமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இ.—எட்டாம்பாட்டில், ஒருவரையொழிய ஒருவருக்குச் சொல்லாதபடி பிறந்த கலவி பேச்சுக்கு நிலமன்று என்கிறார்.

[என்னதாவி மேலையாய்] - என்னைப்பெறுகைக்கு உண்டான அபிநிவேஸத்தாலே ஒருவனைப்பிடிக்க நினைத்தவன் ஒருரை வளையுமாபோலே ஸர்வகதனான வென்னுதல்; இவ ரைப் பெற்ற ப்ரியத்தாலே வ்யாப்தியிலேயும் ஒரு பெளஷ்கல்ய முண்டாயிற்று என்னுதல். இவரைப்பெறுகையாலே விபூதித்வமும் புதுக்கணித்தது. [துன்னி முற்று மாகிநின்ற] - எங் குமொக்க நெருங்கி வ்யாபித்துநின்ற நிலை; ஜாதி, வ்யக்திதோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்திக்குமா போலே. விஸததமமான ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாவனே! என்னுடைய ஆத்மா நீயிட்டவழக்காய் உன்னுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபம் நானிட்ட வழக்காம்படி யானோம். 'ஸ்வதந்தரன் இட்ட வழக்காவது என்?' என்னில்,—'கூடல் கூடுவது அது; இது விசாரவிஷயமன்று' என்று அரு ளிச்செய்தார் ஆளவந்தார். பாபம் மேலிட்டபோது, அல்லேன் என்னும் இவன்; அவன் தன் னைச் சிலர்க்கு ஆக்குவோமென்றால், நிவாரகரில்லை; நிலைநிற்பது அதுவே. [இன்னவண்ணமே

நின்றாய்] - இப்படியே நின்றாய். [என்று உரைக்க வல்லேனே] - இது என்னால் பாசரமிட்டுச் சொல்லாலயோ இருக்கிறது?

நா.—எட்டாம்பாட்டு. ஒருவரையொழிய ஒருவர்க்குச் செல்லாதபடி. பிறந்த கலவி, பேச்சுக்கு நிலமன்று என்கிறார்.

[என்னதாலிடேலையாய்] - என்ஸத்தையைப்பெற்று அத்தால்வந்த ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தை யுடையையாய் என்னுக; என்னைப்பெறவேணும் என்னும் அபிநிவேசத்தை யுடையையாய் என்னுதல். என்னதாலிடேலையா யென்று ஸம்போதநமாதல். [ஏர்கோள் இயாதி] - இவரைப்பெற்ற ப்ரீதியாலே வ்யாப்தியும் புதுக்கணித்த தேன்னுதல்; ஒருவனைப்பிடிக்க நினைத்து அவன்பக்கலுண்டான அபிநிவேசத்தாலே ஊரைவளைவாரைப்போலே, தம்மையகப்படுத்துகைக் காக வ்யாப்தனானே என்று இருக்கிறாராதல். [ஏர்கோள் ஏழுலகமும்]-இவரோடேவந்துகலந்த பின்பு ஜகத்துக்குப் பிறந்த புதுக்கணிப்பு. “உண்டியுடல்காட்டும்” என்னுமாபோலே, ஸரீரி பூர்ணனானவாறே ஸரீரமும் புதுக்கணிக்குமிறே; ஜகச்சரீரியிறே அவன். [துன்னிமுற்றுமாகிரின்ற]-ஜாதி, வ்யக்திதோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்திக்கமாபோலே குறைவற வ்யாபித்துநின்றபடி. [சோதி ஞானமூர்த்தியாய்]-ஐயோதீரபமான ஐஞாநத்தை ஸ்வரூபமாகவுடையவனே! [உன்னதென்னதாலியும்] - என்னுடைய ஆவி உன்னது, உன்னுடைய ஆவி என்னது. என் ஸ்வரூபம் நீயிட்ட வழக்கு, உன்ஸ்வரூபம் நானிட்ட வழக்கு. இவ்விடத்தை ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யாநிற்கச்செய்தே இருந்த முதலிகளிலே சிலர், ‘இவ்வாத்மாவின் ஸ்வரூபம் அவனிட்ட வழக்கென்றால் கூடுமே; அவன்ஸ்வரூபம் இவனிட்டவழக்காகையாவது என்?’ என்றுகேட்க, இவன் ‘தன்னை அவனுக்காக்குவன்’ என்றஅன்று கர்மம் தகையவுங்கூடும்; ஸர்வேஸ்வரன் தன்னை இவனிட்டவழக்காக்குமன்று நிவாரகரில்லை; ஆனபின்பு அதுவே நிலைநிற்பது. இன்னம், ‘இவன்ஸ்வரூபம் அவனிட்ட வழக்காகக்கூடுமோ? என்று இதிலேகாணும் ஸந்தேஹிக்கவேண்டு வது’ என்று அருளிச்செய்தார்.] இன்னவண்ணமேநின்றாய்] - இப்ப்ரகாரத்திலே நின்றாய். [என்று உரைக்கவல்லேனே] - இப்படிப்பட்ட உன்ப்ரணயித்வகுணத்தை என்னால் பாசரமிட்டுச் சொல்லலாயிருந்ததோ? என்கிறார். •

எட்டாம்பாட்டு - ‘என்னதாலி’ இத்யாதி. ‘உன்னதென்னதாலியும்’ இத்யாரப்ய ‘என்றுரைக்க வல்லேனே’ என்னுமளவும் கடாக்கித்து அவதாரிகை - ‘ஒருவரை’ இத்யாதி.

முந்தின அர்த்தத்துக்கு ‘பெற்று’ என்ற பதம் அந்யாஹார்யம். என்னதாலி - என்ஆத்மாவைப் பெற்று, மேலையாய்-அத்தால்வந்த ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தையுடையையாய். ஸம்போதநபக்ஷத்திலே-கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தவ்யயமும் விவக்ஷிதம். கீழிற்பதத்தின் ஸம்போதநபரமல்லாத அர்த்தவ்யயாநுகுணமாகத் தாத்பர்ய த்வயம் - இவரைப்பெற்ற இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. ஏர்-அழகு. ‘ஏர்கோள்’ என்றதுக்கு முந்தின அர்த்தத்துக்குச் சொலாவம்-‘இவரோடே’ இத்யாதி. இவரோடே கலந்தத்தால் ஈஸ்வரனுக்கொழிய, ஜகத்துக்குப் புதுக்கணிப்பு ஏது? என்ன, ‘உண்டி’ இத்யாதி. புதுக்கணிப்பு-நவீனகாந்தி. அவன் ஸரீரியோ? என்ன, ‘ஜகச்சரீரி’ இத்யாதி. ‘துன்னி’ - குறைவறப் பூர்ணமாக வ்யாபித்து முற்றுமாகிரின்ற ஸமஸ்தமும் தனக்கு ப்ரகாரமாய்ப்படி நின்ற. ஏழுலகமும்-ஏழுலோகங்களிலும். நானிட்ட வழக்கு - மததீகம். தத்வதையைப் பற்ற முதலிகள்ஸர்கை. ப்ரணயித்வத்தைப் பற்ற, ஆளவந்தார்பரிஹாரம்; “ஐரிளவு” இத்யாதி, “சூவாலு ஸஹரிஜாதி” “விபெணஸெநாவதிநாந்யுவெறிதக்” இத்யாத்யநஸந்தேயம். ‘இன்னவண்ணமே நின்றாய்’—அவதாரிகையிலே - பரஸ்பரஸ்நேஹம்சொல்லி, இவ்விடத்திலே - ஈஸ்வரப்ராவண்யமே சொல்லுகிறது; இத்திருவாய்மொழியிலே-ப்ராதாந்யேந ஈஸ்வரனுடைய ப்ரணயித்வம் சொல்லுகையாலே. கர்மேண அந்வய:.